

Bir Böyle Yaşamak Görülmemiştir '

– EDİP GÜL · 02 Temmuz 2022

BİR BÖYLE YAŞAMAK GÖRÜLMEMİŞTİR! '

Hayatımız giderek zorlaşıyor. Yahut başka bir deyişle hayatımızı git gide zorlaştırıyoruz. Bu nasıl oluyor, bunu nasıl yapıyoruz onu irdeleyeceğim şimdi.

Evet bir el sanki bizi kısıp alıyor. Her tarafımızı kuşatıyor. Ölümler, öldürmeler, bombalar, yıkımlar, savaşlar, açlık, kıtlık, yokluk ve hastalıklar. Daha kötüsü insanlar arsında başlayan psikolojik savaş. Hayati en fazla çekilmez kılan da bu. Bitmeyen istekler, iletişim eksikliği diyemeyeceğim hemen hemen hiç olmaması, bir birini iğnelemeler, saldırganlık, egoistlik. İşte hayatımızı çileye dönüştüren nedenler. İşte intiharların en büyük değilse de ikinci nedeni. Mutsuzluk ve sonucunda hayatına son verme isteği. İşte hayatın anlamsızlaşması sonucu ona son verme çabası. Bu anlamsızlaşma hayatımızı yanlış kurguladığımızı yüzümüze vuruyor. Aslına olayın temelinde yatan neden bu. Biz niçin yaşadığımızı bilmiyoruz. Evet evet tam da bu noktada düğümleniyor mesele.

O halde meseleyi halletmeye buradan başlamalıyız. Biz kimiz ve bu dünyaya neden geldik? Hadi bakalım bunu tartışalım önce.

Yıllar önce bu soruyu kendime sormuş çok sığ bir cevap almıştım kendimden. Mal, mülk, şan, şöhret, makam, mevkii eledikten sonra kadın fenomenine gelmiş orada takılmıştım. İsmet İnönü o gün ölmüştü. Ölüm merasimini minare şerefsinden takip eden radyo muhabiri onun son günlerinde yabancı mecmualar okuyarak vakit geçirdiğini söylemişti de şok olmuş, onun dine karşı davranışlarını düşünerek hayıflanmıştım. Ama ben de kendime dini bir amaç bulamamıştım. Öğrendiğim din bilgisi imam hatipli olmama rağmen bana bu konuda yol göstermemişti.

Laik eğitimin ne kadar kısır bir dünya görüşü verdiğini o gün fark edememişim ama yıllar sonra öğretmen olup öğrencileri bu konuda yokladığımda aynı durumu daha vahim bir şekilde tespit etmişim. Laik eğitim, ladini ve hedonist bir eğitime dönmüştü. Egoist, hazcı, pragmatist ve Makyavelist nesiller yetiştirdiğimizi anlamıştım. Bu yoklamayı hala yapıyorum ancak yine git gide kötüleşen sonuçlarla karşılaşmak beni olağanüstü şekilde umutsuzluğa sevk ediyor bu benim daha büyük bir umutsuzluk girdabına düşmeme neden oluyor.

Önceleri birkaç öğrencinin vatan millet uğruna çalışma ideallerine tanık olsam da şimdilerde bunun düşme giderek yok olma eğilimine girdiğimi müşahade ediyorum. Bu durum a beni daha fazla üzülmemeye sebep oluyor. Bu duruma hükümetlerin müdahale etmesi eğitim sistemimizi yeni baştan dizayn etmesinin hayati bir sorun olduğunu düşünüyorum. Bu artık bir varlık ve yokluk meselesidir.

Kendi hayatını üstün ideallere adayan nesil kalmamıştır. Asım'ın Nesli artık yetişmiyor. Yaradılanı yaradan için seven bir insan yetiştirmiyor eğitim sistemimiz. Erdem çöpe atıldı artık. Korkunç bir maddecilik sardı ortalığı. Laik eğitim ladini eğitime dönüşeli beri insan yetişmiyor artık. Rahat bir hayat yaşama, bol para kazanma, uzak ülkelerde tatil yapma, lüks arabalarda seyahat etme, avm'lerde gününü gün etme, serbest hayat sürme heveslisi bir nesil yetişiyor. Bunu aile, çevre, okul ve medya sağlıyor.

Başta medya olmak üzere aileyi ve bireyi süfli ideallere zorlayan diğer etmenlerin başında eğitim yer alıyor. Ve şimdi seçmeli din dersleriyle de bunun değiştirilmesi mümkün görünmüyor. Top yekün bir değişime, toplumsal bir konsensüse yeni bir değişim ve dönüşüme ihtiyacımız var.

Bu ihtiyaç, bir zorunluluk halinde karşımıza çıkmıştır, bu milletin varoluş yok oluş kavgasıdır. Günlük hayatımızda bile ayan beyan karşılaşılan durumdur bu. Sokaklar, ticarethaneler, yozlaşan ahlaki yapımız, bencilleşen toplum yapımız acil müdahale gerektiriyor.

Bir millet yanıyor,bir memleket yavaş yavaş elden gidiyor. Üstüne üstlük bu durumdan ne birey memnun ne toplum. Etrafını ateşe çeviren fert ve toplum bir akrep gibi kendini zehirlemeye hazırlanıyor.

Çıplaklığın had safhaya vardığı, aşkın bedenselleştiği, her şeyin parayla ölçüldüğü bir yapıya doğru koşar adım gidiyoruz.

Ahmet Kemal